

בענין:

מצליח משה, ת.ז. 54257761

ע"י ב"כ עו"ד יצחק יערי

רזניק, חן ושות', עורכי דין

רח' ויצמן 2, מגדל אירופה ישראל, תל אביב 65203

טל' 03-6932077 ; פקס : 03-6932082

התובע

נגד:

כלל חברה לביטוח בע"מ, ח.צ. 52-002464-7

שד' פל-ים 2 חיפה

הנתבעת

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 32,323 ₪ עבור התובע; 75 מיליון ₪ עבור הקבוצה

כתב תביעה ייצוגית

1. הנתבעת היא מבטח, כמשמעותו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 (להלן: "מבטח").
2. בכל הזמנים הרלוונטיים לבקשה זו היה התובע מבוטח בפוליסת ביטוח המכונה "מיטב מנהלים" (להלן: "פוליסת כלל"). בין היתר כללה פוליסת כלל תכנית ביטוח אובדן כושר עבודה, המכונה "חלף הכנסה" (להלן: "נספח חלף הכנסה").
העתק פוליסת כלל של התובע, לרבות נספח חלף הכנסה, מצ"ב כנספח א'.
3. סעיף 10 לנספח חלף הכנסה קובע כדלקמן:

"הפיצוי החודשי יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן מיום תחילת ביטוח זה ועד ליום קרות מקרה הביטוח, ויוסיף ויהיה צמוד למדד עם תום שנתיים ממועד תום תקופת ההמתנה (אם זכאי המבוטח לפיצוי חודשי במשך כל תקופה זו).
החל ממועד תשלום הפיצוי החודשי העשרים וחמישה ישתנה סכום הפיצוי מדי חודש בחודשו על פי תוצאותיהן של ההשקעות בניכוי הריבית על פיה חושב סכום הפיצוי החודשי, ובהתאם להוראות המתאימות בתכנית הביטוח.
האמור לעיל יחול גם לענין סעיף 'החזרת כושר העבודה באופן חלקי'. " [הדגשה הוספה. י.ג.]

כלומר, על פי תנאי פוליסת כלל אמור היה הפיצוי החודשי, המשולם לתובע בקרות מקרה הביטוח, להשתנות כעבור שנתיים: בעוד ש-24 התשלומים הראשונים אמורים להיות צמודי

מדד, הרי שהתשלום ה-25 ואילך אמור להיות צמוד לתוצאות העסקיות של הנתבעת (המכפיל הנ"ל, שאמור לחול החל ממועד תשלום הפיצוי החודשי ה-25, יכונה להלן: "רווחי הנתבעת").

4. התובע לקה במחלה קשה ואיבד את כושר עבודתו, באופן שזיכה אותו בפיצוי בגין אובדן כושר עבודה על פי פוליסת כלל. הנתבעת הכירה בכך, ושילמה לו החל בספטמבר 2002 פיצוי חודשי.

דו"ח של הנתבעת, המפרט את התשלומים שקיבל התובע כאמור לעיל, מצ"ב כנספח ב' (התשלומים הרלוונטיים הם רק אלה המכונים בדו"ח זה "פיצוי חודשי").

5. כאמור לעיל, כעבור שנתיים - החל בחודש ספטמבר 2004 - אמור היה בסיס ההצמדה להשתנות. למרות זאת, גם כעבור שנתיים המשיכה הנתבעת להצמיד את הפיצוי החודשי ששולם לתובע למדד המחירים לצרכן במקום לרווחי הנתבעת, וזאת עד לעצם היום הזה.

א. החל מהמועד בו אמורה היתה הנתבעת להצמיד את הפיצוי לרווחיה - 9/04 - ועד מאי 2007, שולמו לתובע פיצויים צמודי מדד בסך כולל של 219,009 ₪. על פי תחשיבים שערך מומחה מטעם התובע, המבוססים על טבלת התשואה של הנתבעת בתיק משתתף ברווחים, המתפרסמת על ידי משרד האוצר, אמור היה להשתלם לו בתקופה המקבילה סך כולל של 249,948 ₪. ההפרש הנומינלי בין הסכומים עומד על 30,939 ₪, ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום התשלום המיועד של כל פיצוי חודשי ועד ליום 1.7.07 - על 32,323 ₪.

ב. התחשיב דלעיל נכון עד לתשלום בגין חודש מאי 2007 (ועד בכלל), באשר רווחי הנתבעת לחודש יוני 2007 טרם פורסמו.

התחשיב דלעיל מפורט בחלקה הראשון של חוות דעת המומחה (הכלכלן ורואה החשבון אילן שגב), המצ"ב כנספח ג'.

ג. יצוין במאמר מוסגר, כי במהלך בדיקה זו התברר לתובע, כי גם ההצמדה למדד לא בוצעה באופן עקבי, כעולה מחוות הדעת הנ"ל.

6. התובע יטען, כי על הנתבעת לשלם לו את סך ההפרש הנ"ל בין התשלום ששולם לו בפועל לבין התשלום שאמור היה להיות משולם לו, אשר עומד כאמור לעיל - עד לפיצוי בגין חודש מאי 2007 - על סך של 32,323 ₪.

א. עילתו של התובע מעוגנת בדיני החוזים, באשר הנתבעת הפרה את הפוליסה, המהווה הסכם בינה לבין התובע, ומשכך הוא זכאי לאכיפת הפוליסה ו/או לפיצוי בגובה הנזק שגרמה לו ההפרה.

ב. לתובע עילה גם בדיני עשיית עושר ולא במשפט: הנתבעת עשתה עושר על חשבוננו של התובע - בשיעור ההפרש שבין הסכומים ששולמו לתובע בפועל לבין הסכומים

שאמורים היו להיות משולמים לו - וזאת שלא על פי זכות שבדין. משכך, היא חייבת להשיב לתובע סכומים אלה.

ג. למותר לציין, כי לתובע עילה גם בגין חודש יוני 2006 (שכאמור לעיל לא נכלל בתביעה נוכח העדרו של נתון בדבר רווחי הנתבעת בחודש זה), וכן גם בגין כל חודש עתידי שבו לא ישולם לו הפיצוי כדין. התובע שומר על זכותו לתקן את התביעה לצורך הוספת עילות אלה, אם וככל שהדבר יידרש.

7. התיישנות :

א. התובע מניח, כי הנתבעת תעלה טענת התיישנות לפי סעיף 31 לחוק חוזה הביטוח, התשמ"א-1981, ולפיה עסקינן בתביעה לתגמולי ביטוח שתקופת ההתיישנות שלה היא בת שלוש שנים, ולפיכך מקצת התביעה התיישנה.

ב. התובע יטען להלן, כי מרוץ ההתיישנות החל רק בחודשים האחרונים, וכי לפיכך, בין אם יש תחולה לסעיף הנ"ל ובין אם אין לו, טרם חלפה תקופת ההתיישנות :

(1) על פי סעיף 8 לחוק ההתיישנות, התשי"ח-1988, אם נעלמו מן התובע העובדות המהוות את עילת התובענה מסיבות שלא היו תלויות בו ושאינן בזהירות סבירה לא יכול היה למנוע אותן, תתחיל תקופת ההתיישנות ביום שבו נודעו לתובע עובדות אלה.

(2) העובדות המהוות את עילת התובענה נעלמו מהתובע עד לפני כמה חודשים, עת שת התובע במקרה לבו לכך, שהפיצויים המשולמים לו על ידי הנתבעת אינם גדלים בקצב שבו גדלים הפיצויים המשולמים לו על ידי חברה אחרת שבה הוא מבוסס בפוליסה משתתפת ברווחים של אובדן כושר עבודה (מנורה חברה לביטוח בע"מ). בעקבות גילוי זה פנה לסוכן הביטוח שלו, שהפנה אותו לבא כוחו, אשר בדק את התשלומים ואיתר את העילה.

(3) התובע יטען, כי גם בזהירות סבירה לא יכול היה לזהות את עילת התביעה שלו קודם לכן. כאמור לעיל, הגילוי של העילה קרה במקרה ממש. אדם סביר, והתובע בכלל זה, אינו מעלה בדעתו שחברת ביטוח, על כל חובות האמון והזהירות המוגברות האמורות לאפיין אותה, אשר כבר הכירה בזכותו לקבל פיצוי, אינה משערכת כראוי את הפיצוי המשולם לו. בפרט נכונים הדברים כאשר הפיצוי אינו קבוע, אלא, ככלל, גדל מחודש לחודש (נוכח עליית המדד). אין גם בידי אדם סביר, שאינו בעל מקצוע, הכלים הנחוצים על מנת לבדוק את התשלומים המשולמים לו.

(4) לפיכך יטען התובע, כי מרוץ ההתיישנות של תביעתו החל אך לפני חודשים אחדים, וממילא לא התיישנה תביעתו כולה.

ג. בנוסף ולחלופין יטען התובע, כי אין כל תחולה בענייננו לסעיף 31 לחוק חוזה הביטוח הנ"ל, וכי גם מסיבה זו לא התיישנה תביעתו.

(1) תביעתו של התובע הוכרה על ידי הנתבעת. משכך, לא מתעורר בענייננו הרציונל העומד בבסיס סעיף 31 הנ"ל, הנוגע לקושי שיש לחברות הביטוח לעמוד לאחר חלוף זמן רב על פרטי מקרי הביטוח מפאת העדויות שנחלשו.

(2) גם הרציונל השני העומד בבסיס סעיף 31 הנ"ל - הימנעות מאילוצן של חברות ביטוח לשמור למשך זמן רב מדי את הרזרבות הדרושות כדי לקיים תביעות מאוחרות של מבוטחים ומוטבים - אינו מתקיים בענייננו. אין כמובן כל הצדקה שלא לאלץ את חברות הביטוח לשלם במלואם את הפיצויים בגין אותן תביעות שבהן כבר הכירו.

(3) לפיכך יטען התובע, כי תביעתו איננה "תביעה לתגמולי ביטוח", כלשון סעיף 31 הנ"ל. תביעתו לתגמולי ביטוח הוכרה ושולמה. כעת הוא תובע את ההפרש הנובע מהשערוך הלקוי שערכה הנתבעת. זוהי אינה תביעה לתגמולי ביטוח, כי אם תביעה חוזית רגילה, שאין כל סיבה שלא להחיל עליה את תקופת ההתיישנות הכללית הקבועה בחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958.

ד. יש לציין, כי אפילו אילו היתה תחולה לסעיף 31 הנ"ל בענייננו, בניגוד לעמדת התובע, אין בו כדי לשלול את תביעתו של התובע אלא רק להקטינה ולצמצמה, באשר כל התשלומים ששולמו לו בחסר החל מיולי 2004 טרם התיישנו גם לפי שיטה (מוכחשת) זו.

ה. התובע יטען, כי ככל שייקבע, בניגוד לעמדתו, כי עסקינן ב"תביעה לתגמולי ביטוח" כמשמעה בסעיף 31 הנ"ל, כי אז יש לחייב את הנתבעת בתשלום ריבית מיוחדת כמשמעה בסעיף 28א' לחוק חוזה הביטוח הנ"ל, מהטעם שהנתבעת לא שילמה את תגמולי הביטוח שלא היו שנויים במחלוקת בתום לב במועדים שבהם היה עליה לשלם, כאמור להלן:

(1) הנתבעת יודעת מזה זמן, כי היא משלמת שלא כדין. התובע משוכנע, כי נוכח מנגנוני הבקרה המשומנים שחלים ללא ספק אצל הנתבעת, התקלה (ככל שאכן מדובר בתקלה) התבררה זמן קצר לאחר שאירעה.

(2) זאת ועוד: על פי האמור בבש"א (חי') 7070/07, שתוזכר להלן, הנתבעת ידעה בוודאות על התקלה לכל הפחות החל מסמוך לחודש ינואר 2006, עת פנה אליה התובע שם. בנסיבות אלה, חובה היתה על הנתבעת לפעול ללא דיחוי ליידוע המבוטחים ולפיצויים המידי בגין פיצוי-החסר שבו פוצו בעבר, וכן היה עליה לפעול לתיקון המצב מאותו יום ואילך. הנתבעת לא פעלה כך.

- (3) התנהגותה האמורה של הנתבעת מהווה חוסר תום לב מובהק ובוטה. הדברים היו נכונים גם אילו דובר בצדדים רגילים לחוזה. לא כל שכן כשעסקינן במבטח, שעליו חלות נורמות התנהגות של תום לב והגינות, אף מעבר לאדם הסביר.
- (4) בנסיבות אלה יטען התובע, כי ככל שייקבע כי עסקינן בתביעה לתגמולי ביטוח כמשמעה בחוק חוזה הביטוח הנ"ל, הרי שיש להוסיף על הפיצוי המגיע לתובע (וליתר המבוטחים חברי הקבוצה שיתוארו להלן) ריבית מיוחדת כמשמעה בחוק חוזה הביטוח הנ"ל.
8. התובע מגיש במקביל להגשת כתב תביעה זה בקשה לאישור כתב התביעה כייצוגית.
- א. הקבוצה שאותה מבקש התובע לייצג במסגרת התובענה הייצוגית דנן היא קבוצת כל מי שמבוטחים (או היו מבוטחים) בפוליסת אובדן כושר עבודה משתתפת ברווחים של הנתבעת, אשר קיבלו אי פעם את התשלום החודשי ה-25 ומעלה (להלן: "הקבוצה").
- ב. התובע מעריך, כי נזקה של כלל הקבוצה עומד על כ-75 מיליון ₪. על פי הטענה החלופית - לפיה מוגבלת התביעה לשבע השנים האחרונות - עומד סך הנזק על כ-37.5 מיליון ₪. לפי הטענה החלופי-חלופית - לפיה מוגבלת התביעה לשלוש השנים האחרונות - עומד סך הנזק על כ-32.3 מיליון ₪.
- התחשיב המבסס את האומדן הנ"ל מפורט בחלקה השני של חוות הדעת **נספח ג'** הנ"ל.
9. אשר על כן יתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה בשם התובע ובשם הקבוצה, ולחייב את הנתבעת לשלם לתובע ולקבוצה את סכום התביעה, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.
- לחלופין בלבד - ורק אם ייפסק, בניגוד לעמדת התובע, כי התביעה דנן היא תביעה ל"תגמולי ביטוח" כמשמעה בחוק חוזה הביטוח - יתבקש בית המשפט הנכבד להוסיף על הפיצוי ריבית מיוחדת כמשמעה בחוק חוזה הביטוח.
- עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לטובת התובע גמול בגין הגשת התביעה הייצוגית וכן שכ"ט עו"ד, כאמור בסעיפים 22-23 לחוק התובענות הייצוגיות.
10. כל הנספחים המצורפים לבקשה מהווים חלק בלתי נפרד ממנה.
11. כל הטענות הנטענות בבקשה הן משלימות, מצטברות וחילופיות, הכל לפי הקשר הדברים ועניינם.

יצחק יערי, עו"ד (מ.ר. 16633)

רזניק, חן ושות'

ב"כ התובע

תל אביב, 9 בחודש יולי 2007